

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

لسان تاریخی

• نظر سه روزنامه پارسیان درباره مشیرالدوله / محمد گلبن

نظر سه روز فاهمه پارسیان در پاره

میرزا نصرالله خان مشیرالدوله نائینی

۲۲۵

در اوائل انقلاب مشروطه که میرزا نصرالله خان مشیرالدوله نائینی به مقام صدر اعظمی رسید، پارسیان مقیم هندوستان، این انتخاب را به فال نیک گرفتند و در روزنامه‌هایی که منتشر می‌کردند از میرزا نصرالله خان و مردم نائین به نیکی یاد کردند. اولین روزنامه‌ای که در آغاز انقلاب مشروطه ایران، در هند مطالبی درباره میرزا نصرالله خان نوشته بود روزنامه «جام جمشید» بود که در سال ۱۳۲۴ هجری قمری در هفتاد پنجمین سال انتشار خود بود و ظاهراً آغاز انتشارش با روزنامه کاغذ اخبار میرزا صالح شیرازی تقریباً یکی دو سال تفاوت دارد.

دومین روزنامه‌ای که در آن ایام مطلبی خطاب به میرزا نصرالله خان نوشته است روزنامه «قیصر هند» است که در شماره ۱۲۸۴ بیست و پنجمین سال انتشار خود بوده است. دو روزنامه یاد شده هر دو بزیان کجراتی منتشر می‌شده‌اند.

سومین روزنامه‌ای که شادمانی خود را در این مورد ابراز کرده، روزنامه «تهی پارسی» است که بصورت هفتگی و بزیان انگلیسی در بمعنی انتشار می‌یافته است.

علاوه بر روزنامه‌های مذکور سر جمشید جی شخص اول و رئیس کل زردشتیان تلگرافی به میرزا نصرالله خان مخابرہ کرده است که در زیر به معرفی هر یک می‌پردازد.^۱

۱. یکی از دوستداران ایران برخی از این نوشته‌ها را ترجمه کرده و برای میرزا نصرالله خان مشیرالدوله

کشور هند از نظر توسعه زبان فارسی حق در خور ملاحظه‌ای به کشور ما دارد. درباره توسعه روزنامه‌نگاری در هند جسته گریخته مقالات و رسالات چندی نوشته‌اند و انتشار یافته است. ولی هنوز ما فهرست کاملی از مطبوعاتی که در هندوستان بزبانهای مختلف، از جمله فارسی انگلیسی، گجراتی و غیره منتشر شده در اختیار نداریم.

هنگامی که میرزا نصرالله خان مشیرالدوله نائینی در آغاز انقلاب مشروطه به صدر اعظمی ایران رسید چند روزنامه چاپ هند. که بزبان انگلیسی – و گجراتی در آن ایام منتشر می‌شده‌اند مطالبی درباره مشیرالدوله نوشته‌اند که انتشار آن مطالب از دو نظر در خور اهمیت است.

۱ - از نظر چگونگی و شناخت میرزا نصرالله خان مشیرالدوله.

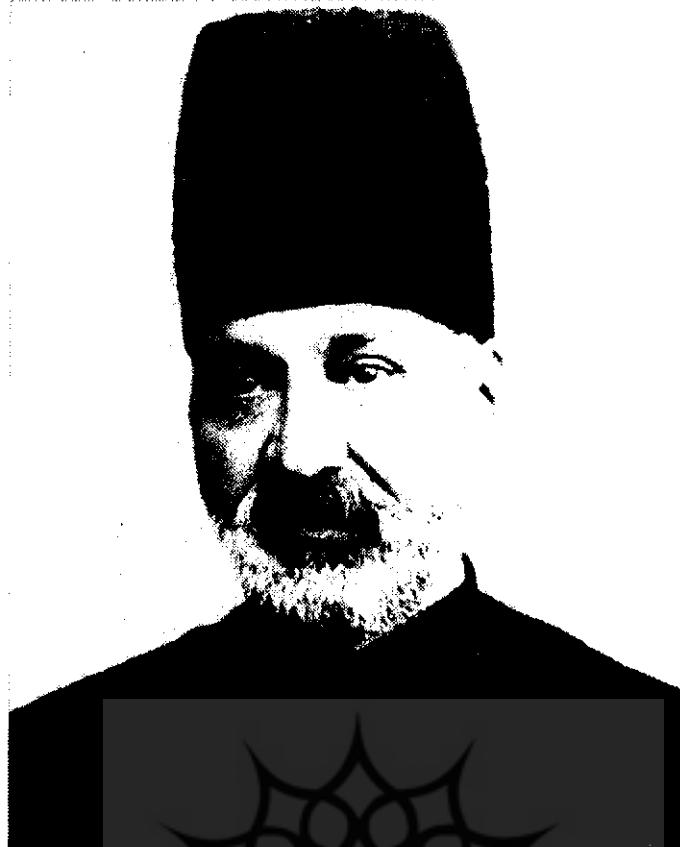
۲ - آشنائی با چند روزنامه چاپ هند که مدیر و ناشر آنها پارسیان ایرانی الاصل بوده‌اند. آنچه در زیر از نظر می‌گذرد ترجمه مطلبی است که درباره میرزا نصرالله خان مشیرالدوله در روزنامه «جام جمشید» که به صورت یومیه بزبان گجراتی در بمبهی انتشار می‌یافته است. مطلب زیر از شماره ۱۸۴ «جام جمشید» مورخ شنبه چهارم آکست ۱۹۰۶ میلادی از صفحه ۱۲ این روزنامه مطابق ۱۳۲۴ جمادی الثانیه که هفتاد و پنجمین سال انتشار جام جمشید است نقل گردیده و عیناً برای میرزا نصرالله خان مشیرالدوله ارسال شده است. مدیر جام جمشید «فیروز شاه بن جهانگیر جی مرزبان پارسی است»

نویسنده مقاله آورده است که:

«صدر اعظم تازه ایران»

در این پانزده سال آخری در ایران چهار نفر گزیدگان معروف و مُجرب منصب به مقام منیع صدر اعظمی گردیده‌اند. از این چهار گزیدگان نامی یک نفر مغرفت طراز حاجی امین الدوله بود که لارگر زن در کتاب خود که متعلق به کشور ایران است تعریف از ایشان کرده‌اند. امین الدوله حالا چند سال است مرحوم شده‌اند. ولی طریقه و اسلوب مخصوصه آن مرحوم امروزه در دولت ایران بخوبی جاری بوده یادگاری آن مرحوم به سالیان دراز در تمام ایران حواهد ماند.

وزیر اعظم، چند روز پیش بر کنار شده که دارای لقب بزرگ اتابک اعظمی بودند. ایشان داماد اعلحضرت اقدس شاهنشاه ایران و بزرگترین پسر کوچکترین فرزند خاقان مغفور فتحعلیشاه و به طرز ساده بیشتر ملقب به شاهزاده عین الدوله شناخته می‌شوند. منبابِ کبر سن که تقریباً هفتاد ساله بودند و تجارب و آگاهی

که در ادارات دولتی و کشوری داشتند امید عمومی بود که در این پایه به فتح و
فیروزی کاملاً برخوردار خواهند بود. ولی بر حسب تقدیر بیش از سه سال در این
مقام مُظفر و منصور نگردیدند و به سبب گفتگوی تازه در طهران بر اعلیحضرت
قدس همایون شاهنشاهی انتخاب صدراعظم جدید فرض شد.

صدراعظم تازه

حضرت مستطاب اشرف اعظم آقای میرزا نصرالله خان سالها است که به لقب
نبیل مشیرالدوله شناخته می‌شوند و به وزارت اعظمی امور دول خارجه ایران
در کار دولت ایران و دول خارجه سالهاست در منتهی درجه به خوبی مظفر و
کامیاب بوده فتح و فیروزی دارند. عمر مبارکشان از پنجاه و پنج گذشته است. اما
به سبب صحت بدنیه و استحکام اعضاء و جوارح خصوصاً سلامت قرای مغزی
به همچنین از گذران زندگی به طور خیلی ساده و صحیح به ارتقای مراتب عالیه
با قوت و مواظبت صحیحه به سهولت مشغول امورات مهمه دولتی و
ملکتی می‌باشند. از درجه خیلی کوچک به مدد کفايت و لیاقت شخصی
متدرجأ در خدمت سلطنتی به اولین مقام و رتبه دولتی و کشوری رسیده‌اند.
این صدراعظم تازه در تمام ادارات دولتی و کشوری خیلی خوب تجربه

آگاهی دارند. و از این جهت از انتخاب ایشان ما را خوشحالی و امیدواری مخصوص است. در مقابل حمایت مخصوصه این وجود مبارک و مفتمن در ادارات تعلیم و تربیت ما را دلیل محکم و مفرح و امیدواری مخصوص در دست است. و آن اینکه سه پسران خود را هر یک در شهری از شهرهای اروپا به تحصیل علوم فرستاده آنان عالم و اعلم به علوم عالیه گردیده‌اند. از این سه پسر یکی در جوانی از جهان گذشت^۱

که تذکارش اندوه ما را تازه و تأسف را زیاد می‌نماید. دو دیگر بزرگترین حضرت مستطاب آقای مشیرالملک سفیر کبیر و وزیر مختار در پای تخت روسیه و دیگری حضرت مستطاب آقای مؤتمن الملک و وزارت عظمی را در معاونت کامران و فیروز دارند.

در باب صدارت حضرت مستطاب اشرف اعظم آقای مشیرالدوله دلیل خوشحالی و امیدواری مخصوص برای زرتشیان این است که وطن اصلی و قدیمه این وجود مبارک و شخص اول حالیه (از) قصبه ناین (نائین) بوده قسمت بزرگ و عمدۀ این قصبه تا دویست سال قبل مذاهباً زرتشتی بودند. حالا هم زبانی را که اهالی این قصبه بدان تکلم می‌نمایند شاخه‌ای از زبان قدیم زرتشیان است. و زبان زرتشیان حالیه یزد که بنام دری معروف است خیلی بزبان نائینی نزدیک بوده بلکه به اندک تغییری با هم یکی است و بدین دلیل اهالی این قصبه دارای خون صحیح و بی‌آلایش ایرانیان حقیقی بوده نوء و غنچه آنانی هستند که خونشان مخلوط به غیر ایرانی نشده است. با وجودیکه دویست سال است که به سبب انقلابات و حوادث روزگار مذهب زرتشتی از آن قصبه رخت به یکسر نهاده است. هنوز هم در آن قصبه خیلی مراسم و آداب زرتشتی جاری است.

از اینکه مرا حم دایمیه حضرت مستطاب اشرف اعظم آقای مشیرالدوله صدراعظم در حق زرتشیان ایران کاملاً بر همه معلوم است از انتخاب جدید مسلماً دلیل خوشحالی و امیدواری مخصوص از برای پارسیان به حد کمال و بیش از دیگران بوده هزاران پارسیان هندوستان که در حق برادران ایرانی خود اظهار دلسوزی و مهربانی می‌نمایند از این انتخاب جدید که تقویت روزگار و

۱. سومین پسر میرزا نصرالله خان علی در جوانی درگذشت مدتها منشی حضور شاه بود. ترجمه‌هایی از او باقی مانده است.

مساعدت زمان است خود را کامیاب دیده بیش از پیش به سپاس یزدان
می پردازند.^۱

و نیز در روزنامه هفتگی بمبئی موسوم به «قیصر هند» که آن نیز بزیان کجراتی طبع و نشر
می شود مورخه پنجم آگست ۱۹۰۶ مطابق ۱۴ جمادی الثانیه ۱۳۲۴ هجری قمری در شماره
۱۲۸۴ سال ۲۵ صفحه ۸ در ضمن اخبار ایران به مضامین مندرجہ در جام جمشید به علاوه
مندرج است. مدیر (قیصر هند) فرامجی کاووس جی پارسی است.
دربارهٔ میرزا نصراله خان مشیرالدوله نوشته است.

«حضرت مستطاب اشرف آقای مشیرالدوله صدر اعظم حالية ایران بر حسب میل قلبی و
ذوق فطری در اصلاحات عمدہ و ترقیات عالیه در ایران بطور مخصوص کوشش داشته از آینده
ایران ما را امیدواری می سزد.

دلیل تقویت و طرفداری ایشان در ادارات تعلیم و تربیت ایران برای ما همین

۱. ترجمه از روزنامه یومیه بمبئی موسوم به (جام جمشید) که بزیان کجراتی طبع و نشر می شده، مورخه
شنبه چهارم آگست ۱۹۰۶ (میلادی) مطابق ۱۳ جمادی الثانیه ۱۳۲۴ هجری قمری از جام جمشید سال ۷۵
– انتشار شماره ۱۸۴ (مدیر فیروزشاه بن جهانگیرز جی مرزبان پارسی)

صدر اعظم تازہ ایران

و معمدو رفت بکیو نهاده و آن همچند هم درگان تدبیر پیش از مراسم در آمد بند شد (جدولی است
که از آنکه مرد را با سعیده خواسته است این اینست که سرمه هم صدر را غلظم در آن نمایش داده باشد یعنی کاملاً بجزمه است آنها این دزاین داشتند بجهة
دهمین فرمایه ایجاد شده از طبق پارسیان بند طالع و بیش از نهند کیکشان بوده هزاران پارسیون هستند آنها که در حقیقت برخوردار نمایند خود را خود نمایند
شناختند از این اتفاق بدرود که تقویت روزه را در خبر نداشتند آنها نزد را کاملاً بدرود بینیشند از این پیش از مراسم

اینها در روز نامه مصیغه بزرگ معلوم شدند که بزبان ایران طبع و نشر شود مورخ پنج آگوست سال ۱۹۰۶ (جلد هشتم) در سال ۱۲۸۶ هجری شمسی روزنامه در خبر افکار ایران نهضتی مندرجه در جام علیه جدد و مندرج است (میرزا حسن فراموشی کادری) ^{بزرگ}

حضرت محدث شریعت آقای میرزا محمد صدراعظم خالق ایران بحسب سوابق و ذوق فطری در اصول حسنه عده و ترتیت ^{بزرگ} دینه و ایمانه ایران مارا امیدواری میزد دلیل تقدیر دلیل تقدیر ایشان در ادارات قائم و ترتیب ایران باشیم و آنکه بعد و مذکوره از زبان خود را به اعلم سبک فرموده اند وجود دلیل تقدیر فخر دارد ^{بزرگ} بیور سلام ^{بزرگ} آنسته برگزد ^{بزرگ} تو هر رفاقت و نسبت فطری فرزمان خویش افزوده اند و لزین و دلیل ایشان همیش ایشان در امور علیع حسنه و ترقی احوال ایران دایی نباشد ^{بزرگ} خسوس است در تئیم و ترتیب علوم بسته میاید

جواب اردشیر بی صاحب در تئیمه که سه آگوست ۱۹۰۶ با پیشنهاد جان شاپور کیمی م رقم فرموده اند غیرهون ^{بزرگ} نهادند

۲۳۱

در روز نامه آقای پارس که مریم خانه بزبان ایلیس طبع و نشر شود تمثیل مبارکه حضرت محدث شریعت آقای صدراعظم مذکوره ^{بزرگ} مذکوره بوده نشیخ گی متعدد برازی همچه وزرا و اعیان امروز سبک پشت ارسان مود و نیک آن حضرت محدث شریعت مذکوره ^{بزرگ} شنیدن تقدیر خواهد شد در روز نامه بیان این اتفاق و خوش بخت مردم ایران شفتش را در سره است ^{بزرگ} زیوان کنند این صدارت عظیم مایه کامیاب ایرانیان کردد و در روز این اتفاق خاصم جهیز شود ایران باد اید و نیز ^{بزرگ} نهاد ^{بزرگ} تین وارم که حضرت محدث باین آقای میرزا مکلف دام و قبه داشت ^{بزرگ} در جهون تشریف خواهند داشت و زیر آن این خودم ^{بزرگ} نایل خواهیم کرد ^{بزرگ} امروز عرضه گفته بیرون مبارکه این اتفاق بحضور مبارکه مشرف شده تقدیر نموده خواهد ^{بزرگ} هست فرعون شهور ای اسرائیل آنسته که در راه یاد دلیر کاراز یا در شهر دیگری موقوع بن بشه بحضور حضرت مطیع ^{بزرگ} حضرت مطیع ایشان آنسته شوتن ^{بزرگ} که دام ایشان ای ای ای عرض سلام و ای ای ایم برباید

ترجمه عذر انتخیبی جنبه رحمتی بجز بزرگ ^{بزرگ} باروز شفیع اهل دلیر ای پارس ای زین روحی زین مرضه خدا آگوست ۱۹۰۶ (جلد هشتم) ^{بزرگ} از بعثت بطریان ۱۶ آگوست ۱۹۰۶

توسط ربابت چشمیده بیزرا کیمی مخوب و محب حضرت محدث شریعت آقای صدراعظم دز عصیم قطب اختن پارس ^{بزرگ} شهودستان ^{بزرگ} دز طرف علوم پژوهی و فن و توان تبریخات خالصه را بگزوند این رججه ^{بزرگ} عیار عزیزه ^{بزرگ} باده ای نهاده ای ایران طبقه و مهیت حضرت اشرف مصلحه ر بیهود بیهود بیهود بیهود

کافی است که به علاوه از پسران خود را که اعلم به علوم عالیه فرموده‌اند وجود دیگر فرزند خود را نیز به زب و زیور علوم عالیه آراسته بر شرف و فضیلت گوهر ذاتی و نجابت فطری فرزندان خویش افزوده‌اند. و از همین دلیل میزان حمایت ایشان در اصطلاح حال و ترقی احوال ایران و ایرانیان خصوصاً در تعلیم و تربیت به دست می‌آید.

بدنبال نوشته روزنامه (قیصر هند) می‌خوانیم که:

«جناب اردشیر جی صاحب در تعلیقه‌ای که ۲۳ آگوست ۱۹۰۶ مطابق دویم رجب المرجب ۱۳۲۴ به فدوی جان نثار کیومرس مرقوم فرموده‌اند به فدوی می‌فرمایند که:

در روزنامه (تهی پارسی) که هر هفته بزبان انگلیسی طبع و نشر می‌شود «مثال مبارک حضرت مستطاب اشرف آقای صدر اعظم مدظله العالی مندرج بوده نسخه‌های متعدد برای همه وزرا و اعیان امروز به توسط پست ارسال می‌شود ولیک آن حضرت مستطاب اشرف معظم الیه به توسط شخص شما تقدیم خواهد شد در روزنامجات کجراتی هم شرحی از حسن این انتخاب و خوش بختی مردم ایران منتشر گردیده است.

۲۳۲

یزدان کند این صدارت عظمی مایه کامیابی ایرانیان گردد. و در تاریخ ایران افتتاح هنگام جدید شود. ایدون باد ایدون تر باد.

یقین دارم که حضرت مستطاب اجل آقای مشیرالملک دام اقباله العالی تا مدتی در طهران تشریف خواهد داشت و بزیارت‌شان این خادم ملت نایل خواهم گردید. امروز عریضة مختصری به حضور مبارکشان عرض کردم لهذا شخصاً بحضور مبارکشان مشرف شده تقدیم کنند و هر جوابی که مرحمت فرمایند بطوری که ارسال کنید که در راه یا در شیراز یا در شهر دیگری به موقع بمن برسد بحضور حضرت مستطاب آقای معظم الیه و حضرت مستطاب اجل آقای مؤتمن الملک دام اقبالها العالی عرض سلام و اخلاصم برسانید»

بدنبال نوشته روزنامه (تهی پارسی) ترجمه متن تلکراف انگلیسی جناب سر جمشید جی بارونت شخص اول و رئیس کل پارسیان روی زمین مورخه ۱۶ - آگوست ۱۹۰۶ میلادی مطابق ۲۵ جمادی الثانیه ۱۳۲۴ هجری قمری از بمبهی به طهران آمده است

از بمبهی به طهران ۱۶ - آگوست ۱۹۰۶ توسط ارباب جمشید میرزا کیومرس حضور مبارک حضرت مستطاب اشرف آقای صدر اعظم. از صمیم قلب انجمن

پارسیان هندوستان از طرف عموم پارسیان هندوستان تبریکات خالصانه را به شگون این رتبه علیا عرض نموده برادران زرتشتی ایران را به توجه و عنایت حضرت اشرف می‌سپاریم (جمشید جی. جی جی بایی)»

۱ - میرزا نصرالله خان مشیرالدوله نائینی دارای سه پسر بود:

۱ - حسن پیرنیا مشیرالدوله

۲ - حسین پیرنیا مؤتمن الملک

۳ - علی پیرنیا

میرزا نصرالله خان مرد زیرک و هوشیاری بود چون فرزندانش به رشد و کمال رسیدند تصمیم بر این گرفت که آنها را برای تحصیل به خارج بفرستد. زیرا با سالها خدمت در وزارت دول خارجه یا وزارت امور خارجه بعدی دریافته بود که اگر فرزندانش به تحصیل عالی نپردازند به مقامهای عالی نخواهند رسید از این روی با این اندیشه حسن را به روسیه فرستاد و حسین را به فرانسه گسیل داشت و علی فرزند کوچکش را به انگلستان که بعد از مدتی از انگلستان عازم فرانسه شد.

هر سه فرزندان میرزا نصرالله خان مشیرالدوله به خارج رفتند و هر سه خیلی خوب تحصیل کردند هنگامی که فرزندان میرزا نصرالله خان قصد داشتند که به خارج بروند در بندر انزلی از سوار شدن آنها به کشتی به دستور ناصرالدین شاه جلوگیری کردند. بطوری به ناصرالدین شاه حالی کرده بودند که میرزا نصرالله خان قصد دارد فرزندانش را برای فراگیری قانون به خارج عازم دارد و اگر فرزندان میرزا نصرالله قانون را وارد کشور کنند چشم و گوش مردم باز می‌شود و سلطنت کردن خیلی مشکل می‌شود. به همین سبب ناصرالدین شاه از خروج فرزندان میرزا نصرالله خان جلوگیری کرد. میرزا نصرالله خان که سالها در کنار میرزا علی اصغر خان اتابک خدمت کرده بود و ضعف و زبان ناصرالدین شاه را می‌شناخت، در اندیشه چاره‌جوئی برآمد یکی از املاک خود را در شمیرانات فروخت و پول آن را به ناصرالدین شاه و اتابک رشوه داد که فرزندانش برای تحصیل به خارج بروند. فرزندان میرزا نصرالله خان هر سه به خارج رفتند و با تحصیل عالی به کشور برگشتند. فرزندان میرزا نصرالله خان وقتی به کشور بازگشتند پدرشان به مقام وزارت امور خارجه رسیده بود. میرزا حسن خان مدتی رئیس دفتر وزارت امور خارجه شد و بعد از چندی به عنوان وزیر مختار عازم روسیه شد و جای خود را در وزارت امور خارجه به برادرش حسین داد. علی وقتی که به کشور مراجعت کرد به عنوان مترجم حضور شاه از طرف اتابک به کار پرداخت. اما دیری نگذشت بیمار شد و درگذشت مرگ او سایه غم سنگینی بر دل میرزا نصرالله خان گذاشت شاه دستور داد سالیانه مبلغ سیصد تومان از درآمد تذكرة خراسان به مادر و همسر علی

نقد و جنس بپردازند و به میرزا نصرالله خان توجه بسیار می‌کرد که این غم سنگین را فراموش کند و به کارهای خود بپردازد.

میرزا حسن خان پیرنیا مشیرالملک و مشیرالدوله بعدی و میرزا حسین خان پیرنیا مؤتمن الملک در سال سوم و چهارم سلطنت مظفرالدین شاه میرزا نصرالله خان پدرشان را هشیار کردند که تمام نمایندگان سیاسی ایران که به خارج می‌روند. رسم و راه دیپلماتیک را نمی‌دانند چه خوب است که شاه را راضی بفرمائید که یک مدرسه حقوق سیاسی در ایران تأسیس شود و تمام کارکنان سیاسی وزارت امور خارجه از این مدرسه فارغ الحصول بشوند تا وقتی که به خارج به مأموریت می‌روند بتوانند از عهده مأموریت محله بخوبی برآیند. میرزا نصرالله خان شاه را راضی کرد و هزینه‌های تأسیس مدرسه حقوق سیاسی را نیز خود به عهده گرفت. میرزا حسن خان مدتی به عنوان بهترین معلم مدرسه حقوق در این مدرسه تدریس کرد. حاصل دوران تدریس او دو مجلد کتاب «حقوق بین‌الملل» بود که جلد اول آن به چاپ رسید و جلد دوم آن نمی‌دانم چه سرنوشتی پیدا کرد. میرزا حسن خان به عنوان وزیر مختار ایران به رویه رفت و چون تحصیل کرده در همان کشور بود از عهده مأموریت خود به خوبی برآمد. اگر بخواهیم به کلیه مشاغل و خدمات علمی این دانشمند بزرگ اشاره کنیم از عهده این مختصر بیرون است دکتر باستانی پاریزی به این مهم پرداخته است و جای سخن دیگر به جای نگزارده است. میرزا حسین خان مؤتمن الملک فرزند دیگر میرزا نصرالله خان مدتی به جای برادرش در وزارت امور خارجه به کار پرداخت تا اینکه زمزمه مشروطه در ایران بلند شد. میرزا نصرالله خان و دو فرزندش با اینکه در دستگاه دولت خدمتگزار بودند. اما پنهانی طرف مشروطه خواهان را گرفتند و میرزا نصرالله خان جان بر سر این دو چهرگی گذاشت و عاقبت محمدعلی شاه قاجار او را مسموم کرد و راه دیار عدم پیش گرفت. میرزا حسین خان نیز همچون برادرش حسن سالها به وزارت و وکالت رسید و چند دوره ریاست مجلس شورای ملی را به عهده داشت.

آنچه در بالا گذشت چند تبریک نامه پارسیان هند است که هنگام وزارت میرزا نصرالله خان درباره او اظهار نظر کرده‌اند و برای اینکه خوانندگان با میرزا نصرالله خان مشیرالدوله و فرزندانش آشنائی پیدا کنند نگارنده توضیحات کوتاهی بر آن افزود به امید قبولی خوانندگان گرامی السلام.